

РЕШЕНИЕ № 97

гр.Перник, 17 септември 2010 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, втори касационен състав, в публично заседание на осми септември две хиляди и десета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова
Е.И.

При участието на секретаря Е.В. и в присъствието на прокурора Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Светлана Димитрова к.н.а.х.д. № 100 по описа на съда за 2010 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

С Решение № 117 от 02 юни 2010 г., постановено по н.а.х.д. № 132/2010 г. Радомирският районен съд е изменил Наказателно постановление №1388/18.12.2009 г., издадено от ВРИД началника на РУ на МВР - Радомир, като е намалил наложените на Д.Л.Р. - ЕГН: *****,*** на основание чл.174,ал.3,пр.1 от ЗДвП административни наказания „глоба“ от 800 на 500 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 16 месеца на 12 месеца.

Недоволен от така постановеното решение е останал Д.Л.Р., който обжалва същото пред Административен съд-Перник, като моли съда да отмени решението на Радомирския районен съд като неправилно и незаконосъобразно.В жалбата се твърди, че касаторът не е управлявал лекия автомобил и поради това не следва да му бъде налагано административно наказание.Поддържа се също така, че при съставянето на АУАН и последвалото го НП са извършени съществени процесуални нарушения.

Ответната страна не взема становище.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник заявява становище, че касационната жалба е неоснователна и решението на Пернишкия районен съд следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд Перник, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срока по чл.211, ал. 1 от АПК от надлежна страна. Разгледана по същество същата е неоснователна.

От събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че на посочените в акта дата и час касаторът е извършил визираното нарушение на правилата за движение по пътищата. За да направи този извод, първоинстанционният съд е имал предвид разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, съобразно която констатациите в акта за установяване на административното нарушение се считат за верни до доказване на противното. С оглед на изложеното и като се има предвид, че жалбоподателят не е представил доказателства, оборващи доказателствената сила на съставения акт и установяващи различна фактическа обстановка от описаната, правилно съдът е приел, че нарушението е безспорно установено, поради което и правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност.

Решението на районния съд - гр.Радомир е валидно, постановено е от законен състав в рамките на правораздавателната власт. Решението е допустимо, постановено е при надлежно упражняване на правото на жалба срещу наказателно постановление № 1388/18.12.2009 г., издадено от ВРИД началник на РУ на МВР- Радомир.

С акт № 1388 от 13.12.2009 г. е установено, че на 12.12.2009 г.около 23,50 ч., на път ПП-1-6 в с.Прибой в посока от гр.Радомир към гр.Кюстендил, жалбоподателят е управлявал лек автомобил "Форд Ескорт", с рег. № ***** АТ.негова собственост.След като е бил спрян от полицейските органи отказва да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство.На жалбоподателя е издаден талон за медицинско изследване № 0330543 и е придружен до ФЦСМП-Радомир за даване на кръвна проба,но жалбоподателят отказва да даде кръв.Отказва също така да представи свидетелство за регистрация на МПС. Приетата от районния съд фактическа обстановка се подкрепя и от показанията на разпитаните свидетели - актосъставителя Д. Владимиров, както и ст.полицай Николай Стоянов, които поддържат изцяло отразените в АУАН констатации. Районният съд законосъобразно е приел, че актът е издаден и подписан от надлежен орган, съдържа реквизитите, посочени в чл. 42 от ЗАНН.

Наказателното постановление е издадено в срок от надлежен орган. Извършеното от страна на нарушителя по съществото си представлява нарушение по чл. 174, ал. 3, пр.1 от ЗДвП.за което е предвидено наказание глоба от 500 до 1000 лева, както и лишаване от правоуправление на МПС за срок от 12 до 18 месеца. В разпоредбата на чл.174,ал.3 от ЗДвП законодателят е дал възможност за индивидуализация на наказанието като е определил долна и горна граница на санкцията.Тази възможност е използвана от въззивния съд, който с оглед наличието на предпоставките по чл.27,ал.2 ЗАНН е намалил наложените наказания.

Неоснователно е оплакването на касатора, че той не е управлявал лекия автомобил и поради това не следва да носи административнонаказателна отговорност. Тази си теза касаторът основава на показанията на свид.Валери Кирилов.Последният твърди, че лекият автомобил бил управляван от брата на жалбоподателя и в с.Прибой спрели пред къщата им.Тогава братът на жалбоподателя излязъл от колата и на неговото място седнал

касаторът. Районният съд също е обсъдил този довод на жалбоподателя и обосновано не е кредитирал показанията на свид. Кирилов като е приел, че на първо място те са в рязко противоречие с останалите доказателства по делото и на второ място, че не са подкрепени от други доказателства. Този извод на въззивната инстанция е законосъобразен и настоящата състав напълно го споделя. От показанията на двамата полицаи по категоричен начин се установява, че лекият автомобил е бил в движение когато е спрял за проверка, а не е бил спрял пред къща в селото. Също така тези двама свидетели са категорични, че лекият автомобил е бил под непрестанно визуално наблюдение от тяхна страна, прекъснато най-много за няколко секунди - време крайно недостатъчно, за да бъде извършена смяната на водача на автомобила.

Неоснователни са и оплакванията на касатора за процесуални нарушения при съставянето на АУАН и НП. В АУАН достатъчно ясно е описана фактическата обстановка, въз основа на която може да се направи категоричен извод кой фактически състав на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП е осъществен. За ангажиране административнонаказателната отговорност на касатора е достатъчен отказ да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство, както е предвидено в цитираната законова разпоредба. Законодателят не е въвел в кумулативност изискване да е налице и отказ от даване на кръвна проба, достатъчно е само да е осъществен отказ за изпробване за употреба на алкохол или друго упойващо вещество с техническо средство.

С оглед гореизложената фактическа обстановка АС - Перник намира, че въззивният съд при наличните доказателства правилно е установил, че при издаване, както на АУАН, така и на НП, не са допуснати нарушения, водещи до отмяна на постановлението.

Предвид изложеното, касационната инстанция намира първоинстанционното решение за постановено при напълно изяснена фактическа обстановка, като относимите факти са възприети въз основа на допустими доказателствени средства, събрани по изискуемия процесуален ред. Фактическите изводи са направени след съвкупна преценка и анализ на събраните по делото доказателства. Ето защо касационният съд счита изводите на районния съд, че жалбоподателят е осъществил състава на вмененото му административно нарушение, за правилни и обосновани, като непротиворечащи на събраните доказателства и приложимия закон. Както наказателното постановление, така и решението на съда, са постановени изцяло в необходимата форма и реквизити. Нарушението и правната му квалификация са правилно установени. Касационните оплаквания не намират опора в доказателствата по делото и са неоснователни.

Районният съд е постановил валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон решение, което следва да бъде оставено в сила.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи, различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд - Перник.

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 117 от 02.06.2010 г, постановено по н.а.х.д. № 132 по описа на Радомирския районен съд за 2010 година.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ : /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/